

Hof van beroep  
te Gent

9b<sup>e</sup> kamer

terechtzing  
van  
17-06-2005

2003/RK/316

in de zaak van:

1. \_\_\_\_\_, zaakvoerder,  
**appellant,**  
en
2. \_\_\_\_\_, zonder beroep,  
samenwonende te  
**appellante,**

beiden hebbende als raadsman mr.  
te \_\_\_\_\_  
woonstkeuze wordt gedaan.

advocaat  
, alwaar

tegen:

VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door

**geïntimeerde,**

hebbende als raadsman mr. \_\_\_\_\_, advocaat te  
, alwaar woonstkeuze wordt  
gedaan.

velt het Hof het volgend arrest:

1. Appellanten hebben tijdig en regelmatig naar de vorm hoger  
beroep ingesteld tegen de beschikking dd.30.6.03 van de  
Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Gent,  
zetelende in kort geding.

Geïntimeerde heeft eveneens op regelmatige wijze incidenteel  
beroep ingesteld.

2. Zoals door de eerste rechter vermeld, heeft het bevel tot stillegging van de werken dat door geïntimeerde op 3.4.03 aan appellanten werd gegeven en door de stedenbouwkundig inspecteur op 10.4.03 werd bekrachtigd en waarvan appellanten de opheffing vragen, een lange voorgeschiedenis.

Deze voorgeschiedenis werd door de eerste rechter op duidelijke wijze weergegeven onder litt.A op p.2 t.e.m. 8 van de bestreden beschikking. Het Hof verwijst naar deze uiteenzetting.

3. Appellanten vorderden voor de eerste rechter:

"-bij toepassing van artikel 154,6° lid Decreet Ruimtelijke Ordening (DRO) het bevel tot stillegging der werken aan de loods te dd.3 april 2003, zoals bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur op 10 april 2003 op te heffen;

-de verweester te veroordelen tot de kosten van het geding, langs de kant van de eisers begroot op de kost van de dagvaarding en de rechtsplegingsvergoeding t.b.v. 111,56euro;

-de overschrijving van het dagvaardingsexploot op het bevoegd hypotheekkantoor, conform artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de inschrijving in het vergunningsregister van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is conform artikel 161 van het decreet".

Geïntimeerde wierp de onontvankelijkheid op van de vordering en vervolgens de ongegrondheid.

4. In het bestreden vonnis werd de vordering toelaatbaar, doch ongegrond verklaard.

5. Er is geen noodzaak tot de samenvoeging van deze zaak met de zaak 1999/AR/617.

Bij arrest van deze datum werd voorafgaandelijk aan deze zaak, beslist over de zaak 1999/AR/617.

6. Geïntimeerde werpt ten onrechte de onbevoegdheid van de eerste rechter en de ontoelaatbaarheid van de vordering op. Het incidenteel beroep is dan ook ongegrond.

7. Op 3.4.03 werd schriftelijk de onmiddellijke staking van de werken/handelingen (is geschrapt in het bevel tot staking) wijzigingen (is omlijnd in het bevel tot staking)/ het strijdig gebruik bevolen en dit in toepassing van art.154 van het decreet van

18.5.99 (stuk 23 appellanten).

Ook in het schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking is er dus sprake van staking van de werken, zodat dit niet beperkt is tot "wijzigingen" aan de werken.

In het proces-verbaal van vaststelling en van stillegging is er duidelijk sprake van het oprichten van een loods na verval van de bouwvergunning. Dit is eveneens het geval in de bekrachtigingsbeslissing (zie stukken 24 appellanten).

Het voorwerp van de bekrachtigingsbeslissing is aldus niet verschillend van de beslissing tot stillegging van de werken.

De verantwoording van de stilleggingsbeslissing spruit uiteraard voort uit het vonnis dd.10.2.99 van de rechtbank van eerste aanleg van Gent – dat appellanten maar al te goed kenden nu eerste appellant daartegen hoger beroep had ingesteld – waarbij de bouwvergunning vervallen was verklaard. De vaststelling dat de uitgevoerde bouwwerken niet conform het bouwplan waren horende bij de vervallen bouwvergunning, is niet contradictoir, doch supplementair.

Waar voorafgaandelijk aan onderhavig arrest werd beslist dat het bestreden vonnis dd.10.2.99 van de rechtbank van eerste aanleg van Gent dient te worden bevestigd en de bouwvergunning dd.14.8.90 bijgevolg vervallen was, is het principaal hoger beroep eveneens ongegrond.

**OP DEZE GRONDEN,**

**HET HOF,**

Wijzende op tegenspraak;

Gelet op art.24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het principaal hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk, doch ongegrond;

Bevestigt de bestreden beschikking;

Veroordeelt appellanten tot de kosten van het hoger beroep aan de zijde van geïntimeerde begroot op 233,02euro vaste rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, negende bis kamer, zetelende in burgerlijke zaken, op zeventien juni tweeduizend en vijf.

Aanwezig:

Kamervoorzitter, alleenrechtsprekend  
Adjunct-griffier